

Donderdag den 16den

van Lentemaand.

H O L L A N D.

AMSTERDAM den 15 van Lentemaand.

DOOR Z. M. is, op den 26sten van sprokkelmaand, genomen het navolgend besluit:

Wij hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Onder approbatie van de door Onzen minister van finantien gestelde orders, ten einde met de perceptie van het middel op de zeep, op den bestaanden voet, zou worden gecontinueerd, bepalen Wij, dat de introductie der wet, van den 21sten van wintermaand 1808, op dat middel gearresteerd, eene maand later, dan bij het eerste artikel derzelve was bepaald, en dus met den eersten van grasmaand aanstaande, zal plaats hebben.

2. Onze minister van finantien is belast met de executie van dit besluit.

Gegeven, te Amsterdam, den 26sten van sprokkelmaand 1809.
L O D E W Y K.

Door plaatsgebrek is men genoodzaakt, het zeer uitgebreid nader vervolg der bij het ministerie van binnenlandsche zaken ingekomen opgaven van het gecollecteerde voor de ongelukkig geworden door den jongsten water-ramp, tot de colport van morgen uitstellen.

De directeur-generaal der publieke schuld, in aanmerking nemende, dat, bij de bureaux tot verwisseling der staatsschulden, nog onafgehaald zijn liggende, onderscheiden partijen, zoo nationale losrenten, als 2½ en 3 percents schuldbrieven, gesproken uit bevoens ter verwisseling ingebrachte staatsschulden, tot en met den 31sten van wijnaand 1808 ingesloten, roept, bij deze, alle eigenaars of wettige houders der daar voor in der tijd gepasseerde renversalen op, om dezelve losrenten en schuldbrieven, tegens overlegging van gedachte renversalen, ten voorsz. burele te komen afhalen, vóór of uiterlijk op den 30sten van grasmaand eerstkomende; terwijl de zoodanigen, welke aan deze oproeping als dan nog niet mogten hebben voldaan, verplicht zullen zijn, de inwisseling dezer renversalen, bij requeste aan hem directeur-generaal, te verzoeken.

Amsterdam, den 14den van lentemaand 1809. De directeur-generaal voornoemd,
C. C. S I X.

F R A N K R Y K.

PARYS den 8 van Lentemaand.

Zijne keizerlijke hoogheid den prins Borghese is te Parys aangekomen.

(Gazette de france van den 9 van lentem.)

PARYS den 9 van Lentemaand.

Den 25sten van sprokkelmaand is eene sterke kolon engelsche krijgsgevangenen uit Spanje te Pau aangekomen, en heeft aldaar verblijf gehouden.

(Publiciste van den 10 van lentem.)

Een vreemd dagblad heeft de volgende aantekeningen aangaande den graaf Strogonow, minister van Rusland in Spanje, die thans over Parys naar Madrid terugkeert, medegedeeld:

Deze minister was, op het ongelukkig tijdstip der insurrectie, te Madrid; alle zijne pogingen strekten daar heen, om de slagtoffers, die door de oproerigen waren aangewezen, te redden. Zijn h6tel was voor de Franschen en Italianen open; de beste behandelingen werden hen aldaar in ruime mate aangedaan. Hij ging verscheiden malen, te middel van de grootste gisting, in persoon, des avonds uit, om, in zijn rijtuig, Franschen, wier wijkplaats hem bekend was, aftehalen. Hij redde er velen; maar had het verdriet, om twee van zijne lieden, die Franschen waren, of wel die men daar voor hield, te zien vermoorden.

(Gazette de france van den 9 van lentem.)

PARYS den 10 van Lentemaand.

Volgens berigten uit Turyn, zoude het onderwerp der reis van zijne keiz. hoogh. den prins gouverneur, naar Parys, zijn, om bij het huwelijk van den prins Aldobrandini, zijnen broeder, welke eene saxische prinses, douaniere des prinsen Carignan van Savoije, trouwt, tegenwoordig te zijn; na dit huwelijk zal zijn hoogh. naar Turyn terugkeeren.

(Gazette de france van den 10 van lentem.)

Zie hier de bijlagen, behoorende tot het rapport aan Z. M. den Keizer en Koning; (in de koninklijke courant van den 13den van lentemaand, n°. 60, vermeld.)

De schout-bij-nacht Willaumes, aan den minister der marine.

Pertuis d'Antioche, den 24sten van sprokkelmaand 1809, aan boord van de Oceaan.

MONSEIGNEUR,

Ik heb de eer uwe excell. verslag te geven van de scheepvaart van Z. Ms. eskader onder mijn bevelen.

Uwe excell. zal weten, dat ik, den 21sten, met het aanbrekerf van den dageraad, en bij het eerste opsteken van eenen stappen noordent wind, van Brest ben onder zeil gegaan. Deze was zeer gunstig voor het uitzeilen. Ten 9 uren, de laatste schepen de hoek zijnde te bovengezeld, zette ik, in linie, koers naar het Ras, met eene stijve koelte uit den N. N. O. Alvorens hetzelfde voor bij te stevenen, seinde mijn aan het hoofd der linie zeilend fregat een zeil in het zuiden. Ik erkende hetzelfde voor een vijandelijk fregat. Deze ontmoeting benam mij de hoop, om de engelsche divisie voor l'Orient te omsingelen.

Dit fregat, hetwelk zonder twijfel tusschen les Saints en Pennemark geplaatst was, om waarnemingen te doen, maakte een gedeelte van die divisie uit; want het zette, zoodra hetzelfde het eskader van Z. M. had in oogenschouw genomen, alle zeilen bij, om naar de Glenans te stevenen; het had te veel op mij vooruit om hetzelfde nabij te komen en van land afteknijden. Des avonds ten 5 uren, mij dwars tegen over de Glenans bevindende, bemerkte ik vier schepen, die cours ten zuid-oosten hielden. De divisie van den schout-bij-nacht Gourdon maakte eenigen tijd jagt op hen; maar mijn oogmerk, in dit oogenblik, slechts zijnde, hen van de kust te verwijderen, deed ik de jagers terug seinen, en alstoen deden die schepen een gang naar het westen.

De wind in den namiddag verslapt zijnde, kwam ik eerst twee uren na zonnen ondergang bij het eiland Croix aan; doch ik had sints den middag de goelet de Magpie aan den kapitein Troude afgezonden, en had zulks mede, reeds op de hoogte van de Glenans, ten zelfde einde, de brik de Nizus afgezonden, namelijk, om mijne aankomst aan de divisie van l'Orient aantekondigen; ingevalle de seintekenen de seinen niet mogten hebben overgebracht. Ik plaatste de Indienne halverwege tusschen de Nizus en het eskader, en hield mij, in afwachting van tijding van den kapitein Troude, dicht bij Croix. Ik hoopte te vergeefs, dat het avond-tij of het volgend ochtend-tij het uitloopen van zijne divisie zoude begunstigen. Het fregat, hetwelk ik gelast had de engte voorbij te zeilen, daagde niet voor des middags weder op, de oostelijke punt van het eiland Croix omzeilende.

Sints twee uren, dat het water op zija hoogst was, had alleen stilte mij wederhouden. Gedurende het overige van den 22sten, woei het slechts bij poozen eene labberkoelte uit den zuid-oosten, of het was blad-stil. Ik had aan alle kanten vijanden in het gezicht; allen waren onder de zeilen en schenen van mijne beweging onderrigt. Ik dacht slechts, om van den eersten wind gebruik te maken, ten einde koers te zetten naar het Pertuis van Antioche. Alvorens daarop zantezetten deed ik een klein gang op de westelijke punt van Croix; en des nachts, het eskader wel vereenigd zijnde, rigtte ik mij om Belle-Isle binnen door te passeren, van daar naar het eiland Yeu en op de Baleine, alwaar ik, den 23sten, met een klein zuchtje uit den noorden, te middernacht aankwam. De wind ontviel mij gedurende den nacht, en ik kon niet, dan bij het krieken van den dag, in het Pertuis doordringen. De vijand had die streken, reeds den vorigen dag, verlaten, en ik bespeurde met droefheid, dat hij te veel in de ruimte moest zijn, dan dat ik hoop kon hebben hem te onderhalen. Het eskader onder mijn bevel vereenigde zich met dat van Isle-d'Aix, alwaar een en ander binnen weinige oogenblikken het anker zullen laten vallen.

In dezen korten scheeps-togt moet ik het gedrag der officieren en equipagen, die onder mijn bevel stonden, allen mogelijken lof geven.

Ik ben enz. (geteekend,) WILLAUMES.

Aan boord van het fregat l'Italienne, den 25sten van sprokkelmaand 1809.

MONSEIGNEUR!

Ik heb de eer uwe excell. te berigten, dat, op den 22sten van sprokkelmaand, de heer Troude, die de divisie van l'Orient kommandeert, bevel gaf, mij vaardig te houden, om met de fregatten onder zeil te gaan, ten einde mij te voegen bij het fransk eskader, hetwelk in het gezicht van de engte van Croix kruiste, en zoo dit eskader reeds zeil mogt hebben gemaakt, dan moest ik mijne koers naar de haven van Rochefort rigten.

Den 25sten, des morgens, de wind slap zijnde uit den noordoosten, werd het teeken om zeil te maken gegeven. De kommandant *Troude* herhaalde nogmaals mondeling de order, die hij mij reeds schriftelijk had gegeven, en voegde er bij, dat, zoo ik ten negen uren niet onder zeil mogt zijn, ik mijne koers zoude hebben te vervolgen. Ten half-tien uren was ik in de engte van Croix, met de fregatten de *Calypso* en de *Cybele*, toen de kommandant mij seinde, om naar het zuid-zuid-westen koers te rigten.

Bij mijne aankomst in de engte van Belle-Isle, onderkende ik twee korvetten in de baai van Quiberon, die aanstands onder zeil gingen; een van deze kwam in mijn zog en volgde mij. Ik was bij de punt van Lomaria, op Belle-Isle, toen ik het fregat de *Calypso* beval, deszelfs uitkijkers te ondervragen, nopens de positie des vijands; hetzelfde seinde vijf schepen en een fregat; dit laatste, alhoewel zeer verre, scheen ons waartemmen. De schepen rigten cours naar l'Orient.

Den geheelen nacht nam het fregat en de korvet, die nu op eenen kleinen afstand genaderd waren, ons waar; zij hadden een aanmerkelijk eind op ons vooruit.

Bij den dag was ik in het gezigt van den toren van la Baleine, toen ik verscheiden schepen aan den wind bespeurde. Ik deed erkennings seinen, op dewelke zij niet antwoordden. Ik deed sein, door den wind te gaan, en het fregat met de korvet, welke ons waarnamen, lieten ons begaan, om onder de achtersteven van het fregat de *Cybele* te komen, hetwelk een weinig onder den wind was. Ik wendde terstond, om dit fregat te ondersteunen, hetwelk reeds in gevecht was en vele schoten den vijand toezond.

Men zag schepen onder den wind, en die aan den wind, welke ons joegen, hadden ons een aanmerkelijk eind wegs ingehaald. De zekerheid, welhaast te zullen worden aangevallen, deed mij besluiten, om bij de *Sables-d'Olonne* te ankeren. Kwartier over negen uren lieten wij de ankers vallen, en vertrokken ons; ten half tien kwamen drie schepen, twee fregatten en een korvet ons aldaar aantasten. Een schip van 80 kwam mij aan stuurboord op zijde, en ankerde op een half pistoolschot afstands; de andere vaartuigen hielden zich, op den afstand van een klein snaphaanshot, onder de zeilen. Toen werd het gevecht verschrikkelijk. De kabels van de *Italienne* en de *Cybele* werden stuk geschoten, de vlam was door de proppen des vijands tot de fregatten overgeslagen. Het fregat de *Calypso* had, om mijn vuur niet te hinderen, den kabel laten slippen, en het ansgelijks op strand gezet; maar dit toeval deed ons vuur in het minst niet verslappen. Het schip, hetwelk ten anker lag, was verplicht den kabel te kappen, na genoodzaakt geweest te zijn, gedurende een half uur, het vuur der drie fregatten in den spiegel te ontvangen; het had gestooten en deszelfs vuur hield op. Het geroep van *leve den Keizer*, hetwelk de equipage der fregatten bij aanhoudendheid herhaalden, verkondigden, dat dit schip moest onderdoen; maar, door een onbegrijpelijk geluk, geraakte het, met behulp alleen der zeilen, los en verwijderde zich, al varende met zijne stukken van retraite. De andere schepen, die op eenen kleinen snaphaanshot afstands bijlagen, ontvingen het vuur der fregatten en der forten. Dit gevecht, monseigneur, hetwelk drie uren heeft geduurd, heeft ongelukkiger wijze geen ander voordeel aangebragt, dan dat, van die drie fregatten niet in de magt te laten van een vijand, die zoo veel sterker was.

Na het gevecht, en na dat de vijand zich had verwijderd, ben ik de haven des *Sabtes* binnengelopen.

Ik herhaal het, monseigneur, het is onmogelijk, fregatten, met zoo veel standvastigheid, eene zoo veel grooter magt te zien bevechten.

Het fregat *Italienne* heeft 6 dooden en 17 gekwetsten; het fregat de *Calypso*, 10 dooden en 18 gekwetsten; het fregat de *Cybele*, 8 dooden en 16 gekwetsten.

Ik moet de kapiteins *Jacob* en *Cawcott* zeer prijzen; deze beide officieren roemen, evenals ik, ten hoogsten hunnen staf en hunne equipage.

Zoodanig, monseigneur, is de uitslag van dit gevecht, hetwelk, zoo als ik durf gelooven, den vlag van Z. M. eere aandoet.

Ik ben met eerbied,
Monseigneur,
Uw zeer onderdanige en zeer gehoorzame dienaar
J. B. A. I. B. N.

PS. Het schip van 80, hetwelk geankerd is geweest, en hetwelk zich zoo gelukkig heeft geborgen, is genoodzaakt geworden, hulp bij de andere vaartuigen te zoeken; en na deszelfs stengen en raas te hebben verwisseld, heeft men het zien varen, geskorreerd door een ander vaartuig.
(Moniteur van den 7 van lentem.)

D U I T S C H L A N D.

VAN DE BOORDEN VAN DEN DONAU den 2 van Lentemaand.

Brieven uit Turkije, bevestigende de buitendienststelling van *Mehemed-effendi* en van verscheiden zijner ijverigste voorstanders, berigten, dat de janitzaren, in dit oogenblik, eene volstrekte heerschappij te Konstantinopolen voeren, en dat alle gegoeede inwoners voor hun leven beducht zijn. Deze troepen zijn bij voortdurend ontevreden over den Grooten-Heer. De turksche provintien zijn in eene volstrekte regeringloosheid; men eerbiedigt er geen een bevel van het gouvernement. Ieder pacha, ieder gouverneur geloofte zich onafhankelijk, en schort de uitvoering op van de bevelen, die hem uit Konstantinopolen worden toegezonden, onder voorwendsel, dat deze door de partij der janitzaren gegeven zijn. De voornaamste tegenstander van de partij dezer troepen is *Tklot-bichafa*, pacha van Rusland,

welke 30 à 40,000 man turksche troepen onder zijne bevelen heeft, en die men, voor de laatste omwenteling, bestemde tot het opperbevel der armeeën van den Donau.

De schiers beginnen nieuwe troepen aantewerven. Hun opperhoofd, *Czerni-Georges*, moet den titel aangenomen hebben van *Waldode van Serbie*.

(Moniteur den 11den van lentem.)

D E N E M A R K E N.

KÖPPENHAGEN den 4 van Lentemaand.

Het blad *Dagen* deelt de volgende, echter niet officieele, berigten uit Zweden mede, gaande tot den 14 der vorige maand: Te Gothenburg bevinden zich slechts weinige militairen, waarvan nog dagelijks verscheiden sterven. Te Stockholm zouden dagelijks tusschen de 100 en 200 menschen sterven. Men zou aldaar op eenen dag 500 monteringstukken, uit vreeze, dat door dezelve de ziektestof verder voorgeplant mogt worden, verbrand hebben. Ook zouden, buiten dien, op vele plaatsen ziekten heerschen, welke ontstaan men, voornamelijk, aan het nuttigen van slechte en ongewone middelen van bestaan toeschrijft. Te Karlstadt zou men, op eenen dag, 70 menschen begraven hebben. In die streken van Zweden zou de prijs der rogge 24 rijksd. de ton zijn; die van de gerst, 15 à 16 rijksd.; en de haver, 10 à 12, en over het algemeen, door geheel Zweden; de prijs van de rogge, 10 à 12 rijksd., en van de haver, 12 rijksd. Drie engelsche linesschepen, 2 fregatten, 1 kotter en eenige transportschepen lagen bij Gothenburg al te sterk in het ijs ingevroren, om zich er uit te kunnen redden. Men verhaalde, dat de met de russische troepen aangegane wapenstilstand opgezegd was, en dat binnen 14 dagen de vijandelijkheden wederom eenen aanvang zouden nemen.

Eene nieuwe sterke militaire uitschrijving was bevolen geworden, waar onder alle tot de wapenen geschikte manschappen van 18 tot 60 jaren zouden zijn begrepen. Eene batterij van 10 tot 12 metale veldstukken, benevens 100 artilleristen en een aantal paarden, was van voor Gothenburg afgemarcheerd.

Tot dus ver is er nog geen engelsch schip in de Sont of in de Belt wederom gezien.

Tegens het einde van lentemaand zou een algemeene rijksdag te Stockholm beschreven worden.

(Hamburger correspondent van den 8 van lentem.)

W E T E N S C H A P P E N.

PROGRAMMA van de Leijdsche schilder- en teeken-akademie, onder de aanspreuk: *ARS EMULA NATURAE*.

Directeuren der Leijdsche schilder- en teeken-akademie naar hun vermogen willende medewerken, om den lust en naijver der kunstenaars hoe langer hoe meerder optewekken, hebben besloten, dit jaar, twee prijsvragen uitteschrijven, ten einde aan de historie- en landschap-schilders gelegenheid te geven, tot het vestigen van hunne aandacht op twee, hun kunstalent niet onwaardige, onderwerpen.

Hun oog slaande op de historie van ons vaderland en het aantal beroemde mannen, welke hetzelfde gesierd hebben, en wier nagedachtenis ons altoos vereerend zal zijn, hebben ontdekt, dat er een aantal gebeurtenissen in dezelve gevonden worden, welke door schilders of teekenaars in het geheel niet, of weinig behandeld zijn. Onder anderen meenen zij in het leven van *Huig de Groot* zoodanige gebeurtenissen aantetreffen, en daaruit de volgende, ter afbeelding, den kunstenaar te kunnen aanbieden.

Huig de Groot, den ouderdom van 15 jaren bereikt hebbende, bevond zich, na het voleindigen zijner studien, in den jare 1598, in gezelschap der afgevaardigden van Holland, in Frankryk; door den heer *Joan van Oldenbarnevelt* aan *Hendrik de Vierde* voorgesteld zijnde, werd hij, na het houden eener redevoering, door den Koning, met eene goude ketting, waaraan de beeltenis des Konings gehecht was, beschonken; terwijl de Koning met den vinger op de *Groot* wijzende, ten aanhooren van eenige hovelingen, zeide: » zie daar het wonder van Holland" (*).

Het is dus een zeer belangrijk en treffend tooneel, dat oogenblik, waarop *Hendrik de Vierde*, de onvergelykelyke geleerdheid, de schranderheid van verstand, bevalligheid van zeden, in den jongen *de Groot* bewonderende, den gouden ketting in zijne hand houdende, om dien aan hem te vereeren, met den vinger op hem wijzende, ten aanhooren, van weinige hovelingen zeide: » zie daar het wonder van Holland."

Het is deze gebeurtenis, welke directeuren geoordeeld hebben, dubbeld waardig te zijn, om als eene prijsvraag in het historisch vak voor dit jaar, uitteschreven te worden. Welk kunstenaar gevoelt niet, dat, zal dit tafereel aan zijne vereischten voldoen, elk aanschouwer, in het beeld van *Hendrik de Vierde*, zijne bekende goedhartigheid en minzaamheid in het ontvangen en aanhooren van den jongeling, gepaard met verwondering over zijne uitmuntende geleerdheid, gewaar moet worden; terwijl men op het gelaat van den jeugdigen *de Groot* zijne hem zoo aangeboren zedigheid, echter gepaard met gevoel van de eer, hem door den Koning aangedaan, moet bespeuren; alsook, dat het achtbaar gelaat van den heer *Joan van Oldenbarnevelt* zichtbare blijken dient te dragen van inwendig genoegen, dat het hem vergund was een jeugdigen landgenoot, van de grootste verwachting, aan zulk een voortreffelyk Koning te hebben mogen voorstellen.

(*) Zie C. Brandt en A. van Cattenburgh, historie van het leven des heeren *Huig de Groot*, bladz. 20 en 21.

Door het portraat van *Hendrik de Vlerde*, alsmede dat van den heer *J. van Oldenbarnevelt*, zoo wel als het costum des franschen hofs, het verschil tusschen hetzelfde, en dat der afgevaardigden van de hollandsche natie, ter dier tijde, genoegzaam bekend is, hebben directeuren goedgevonden aan den schilder of tekenaar over te laten, zoo de plaatsing der beelden, derzelve getal, alsmede de overige stoffering van het locaal, ten einde de verbeeldingskracht des schilders zoo veel meer vrijheid te laten, en hem, door het naauwkeuriger opgeven van het een en ander, geenszins hinderlijk te zijn. Alleen vermeenen zij te moeten melden, dat eene afbeelding van *Huig de Groot*, in zijn vroegen leeftijd, te vinden is in de door hem uitgegevenen *Martianus Capella*, welke afbeelding ook gevoegd is in zijne levensbeschrijving door *C. Brandt* en *A. van Cattenburgh*, bladz. 15.

Verder hebben directeuren besloten, voor den landschapschilder het volgend onderwerp als eene prijsvraag op te geven:

De afbeelding van een hollandsch landschap, tegens het vallen van den avond, na eenen heeten zomerschen dag, op welken, door eene zware donderbui en slagregen, de geheele natuur verfrischt, en gelijk herschepen is; terwijl men nog overal de overblijfsels van den zwaren regen bespeurt, en men in het verschiet de bui zelve, als het ware overgedreven zijnde, langzaam ziet afzakken.

Ten einde de werkzame geest des schilders hier geheel vrij zoude zijn, hebben directeuren aan zijne keuze overgelaten, zoo wel het soort van landschap, als de stoffering, en de behandeling der uitvoering: daar voorzeker ook in dit vak niets den kunstenaar meer hinderlijk in zijn werk is, dan hem, door het opgeven van bijzonderheden, in zijne verbeelding te bepalen.

Directeuren vlijen zich dus, dat zij onze landgenooten, welke in het beoefenen der edele schilder-kunst zulk een grooten roem verworven hebben, geenen ondiensat hebben aangedaan, met hunne aandacht op gemelde onderwerpen te vestigen; en wenschen, dat eene groote menigte van schilderstukken of teekeningen naar de uitgeloopte prijzen zullen kunnen dingen.

V O O R W A A R D E N.

1. De prijs voor het historisch tafereel is bepaald op twee honderd guldens; de prijs voor het landschap, op honderd guldens. Alle stukken, welke naar den prijs gedongen hebben, worden teruggegeven.

2. De stukken moeten, uiterlijk vóór den eersten van wintermaand 1809, gezonden worden aan den heer *Abraham Delfos*, president der leijdsche schilder- en teeken-akademie. De stukken blijven gedurende drie maanden in bewaring der akademie, en kunnen met den eersten van lentemaand afgehaald worden.

3. Ieder stuk moet gemerkt zijn met eene zinspreuk, en verzeld van twee verzegelde biljetten, beide van buiten met dezelfde zinspreuk als het stuk geteekend. Het eene moet van binnen behelzen, den naam en het adres van den kunstenaar; het tweede, eene andere spreuk of kennelijk teeken, op vertoon van hetwelk het stuk, na de beoordeeling, kan afgehaald en teruggegeven worden. Ter onderscheiding, moet buiten op het eerste het woord *adres of naam* geschreven zijn.

4. Na de beoordeeling, zullen de biljetten, welke de naam en het adres behelzen van de makers der stukken, die niet bekroond zijn, ongeopend, bij de stukken terug gegeven worden.

5. De directeuren der leijdsche schilder- en teeken-akademie zijn van het dingen naar den prijs uitgesloten.

Leijden, den 27sten van sprokkelmaand 1809. *Uit naam van directeuren,*
G. SANDIFORT.

De schrijver der verhandeling onder de zinspreuk:

*Men leeft niet voor zich zelv' alleen,
Maar ook tot nut van 't algemeen.*

Ingezonden bij de hollandsche huishoudelijke maatschappij, wordt verzocht, de beloofde monsters zoo spoedig mogelijk intezenden, op dat dit stuk, op de aanstaande algemeene vergadering, zoude kunnen worden afgedaan.

Haarlem, den 9den van lentemaand 1809. *J. J. DESSONT,*
Algemeene secretaris.

M E N G E L I N G E N.

Het volgend, in den afgelopen winter, te Keulen plaats gehad hebbend voorval heeft de algemeene verontwaardiging verwekt. Een kort doch echt verhaal daarvan zal den lezer gewis niet onwelkom zijn.

Den 18den van slagtnaand des vorigen jaars, maakte de 13 jarige dochter van den tol-commis *J. B. Gueret* en eene zekere *Barbara Kurt*, in tegenwoordigheid van den commis en zijne vrouw, van de politie te Keulen het volgende bekend:

"Dat de jeod *Philippus* en een onbekende, den 10den van slagtnaand, een mensch van ongeveer 30 jaren door het voorwerk en de kullen tot in eene kelder van anderhalf voet diepte giesden, en darselven, in tegenwoordigheid van de vrouw van *Philippus* en harer beide dochters, aldaar vermoord hadden. Dat kort daarna de onbekende met eene zware zak beladen, door *Philippus*, die hem lichtte, vergezeld, van daar heen gegaan was."

Op deze aanklagte werd de familie *Philippus* in hechtenis genomen, en huiszoeking gedaan. Men vond echter noch een ligchaam, noch eenig spoor van de misdaad. Eenige getuigen werden verhoord. Het signalement van den jongen mensch, die vermoord was, in de openbare dagbladen bekend gemaakt, en

de familie *Philippus* naar Aken in de gevangenis van de speciale regtbank vervoerd.

Het voorloopig speciaal onderzoek werd den regter *Debatte* opgedragen. Gelijk de zaak zich thans heeft opgehelderd moet deze ambtenaar noodwendiglijk twijfel aan het werkelijk bestaan van de daad opgevat hebben. De algemeen erkende opregtheid van de familie *Philippus*, en de zedelijke onmogelijkheid, om een 30 jarigen sterken mensch, zonder tegenstand te ondervinden, te vermoorden, en zulks in een huis, waar nog meerdere lieden woonden, (de tol-commis *Gueret* en zijne familie,) hetwelk met een naburig huis zoo naauw aaneengebouwd is, dat men, volgens zeggen van de buurvrouw, niet een hoer er in slagten zou kunnen, zonder dat zulks in hare woning gehoord wierd; op een uur, dat welligt nog niemand in de gansche volkrijke en naauwe straat te bedde lag; en bovenal de omstandigheid, dat er niemand vermist werd, moest zijne achterdocht omtrent de waarheid van het bovenstaand verhaal niet weinig versterken.

Met de geheime zucht, van welligt de redder der onschuld te worden, gaf zich de heer *Debatte* de uiterste moeite.

Eene menigte getuigen werd gehoord. De nu nader verklaarde zedelijkheid der aangevers vermeerderde de verdenking tegen derzelve geloofbaarheid. Van alle kanten geraakten zij in tegenstrijdige gezegden ingewikkeld, en, eensklaps lag het helsch ontwerp geheel naakt voor de oogen des regters. Luide schrijvende, zich zelve en haar aanwezigen verwenshende, en met alle gebaarden der uiterste vertwijfeling, wierp zich *Barbara Kurt* voor de voeten des regters, bad hem om vergiffenis, en verklaarde, dat alles, wat zij tegen de familie *Philippus* geopenbaard had, leugenachtige verlichting van de vrouw *Gueret* en derzelve man geweest is, die haar en derzelve dochter (*Maria Theresia Gueret*) uit hoofde van een onbeduidenden twist met den heer *Philippus*, tot deze valsche getuigenis verleid hadden, om *Philippus* en deszelfs huisgezin op het schavot te helpen. Dadelijk daarop verklaarde de jonge dochter *Gueret* hetzelfde, met dit onderscheid, dat hare moeder door haren vader, met slagen, gedwongen was geworden, haar en *Barbara Kurt* tot deze valsche beschuldiging te vervoeren. Bij alle verdere confrontatien bleef zij, sedert, standvastiglijk bij deze verklaring.

Den 20sten verscheen de familie *Philippus*, in eene openbare zitting voor de speciale regtbank, door ziekte verzwakt, edoch met de onloochenbare uitdrukking van de bewustheid harer onschuld, en, met die zachte gemoedsgesteldheid, die den boosdoender onnavolgbaar is, en welke alleen bij *Philippus*, somtijds, door tranen van gevoel, over de menigvuldige overeenstemmende getuigenissen hunnes onbevleeten wandels, gestoord werd, zaten deze te regtstaande voor de verschrikkelijke regtbank. Het verhoor der getuigen duurde drie dagen. *Barbara Kurt* en *Maria Theresia Gueret* herhaalden hare herroeping, en de gezegden der overige getuigen droegen meer of min ook daartoe bij, niet slechts om het niet aanwezig van de misdaad, maar ook de zedelijke onmogelijkheid, dat dezelve op de opgegeve wijze en door die personen begaan zij geworden, in het helderste daglicht te stellen. Geene schadawe van schuld viel op de familie *Philippus*. Daaren tegen vereenigden zich verscheiden omstandigheden, om den tol-commis *Gueret* en deszelfs vrouw de beweegoorzaken der valsche beschuldigingen te doen kennen. *Barbara Kurt* bleef, tot op het laatste oogenblik, bij hare tegen vrouw *Gueret* gedane verklaring: de dochter van *Gueret*, echter, trok 'smorgens van den 22sten, hetgene zij, in twee zittingen, tegen haren vader verklaard had, weder in, met de verzekering, dat niet haar vader maar de aarts-engel *Gabriel* haar aangezet had, om tegen de familie van *Philippus* te getuigen.

Dit nog geen 13 jaren oud zijnde meisje deed zich, zoo wel in de bijzondere verhooren, als in de openbare debatten, als de volkomenste booswicht voor.

Na dat het verhoor der getuigen geëindigd was, stond de keizerlijke procureur op. In eene doorkundige voordragt stelde hij de aan de familie *Philippus* aangetijgde misdaad, de intrekking der verzwarende getuigen, en de volkome ongegrondheid der aanklagte ten toon. Toen tastte hij met een donderende stem den tol-commis *Gueret* en deszelfs vrouw aan, die zich van het zwaard der gerechtigheid tot vermoording van de onschuld wilden bedienen, en eischte derzelve gevangening, die toen ook plaats had.

Na den procureur-generaal nam de heer advokaat *Muller*, verdediger der familie *Philippus* het woord, niet om zijne cliënten te verweeren, dan zulks hadden zij niet noodig, maar om nog eenmaal het volkomen weefsel der duisternis voor de oogen der toehoorders te ontrollen, en der openbare afschuw prijs te geven. Deze redevoering, die meer dan een uur duurde, droeg de blijken van zeldzame kunde, en moest des te grootere verwondering wekken, dewijl dezelve geheel en al of immers grootendeels, gedurende de debatten, en bij veelvuldige tusschenpoozingen, gesteld en geschreven was.

De vrijspreking van den heer *Joseph Philippus* en deszelfs familie geschiedde in de fransche taal; waarna de president der speciale regtbank hem den hoofdzakelijken inhoud daarvan, in de duitsche taal, in de volgende bewoording aankondigde:

"*Philippus!* De speciale regtbank is innerlijk overtuigd, dat de misdaad, waarvan gij en uwe familie beschuldigd zijt, niet begaan is, en verklaart u derhalve voor onschuldig."

Van de duizend toehoorders, die deze zitting bijwoonden, verliet geen enkele, zonder de diepste gevoeligheid, de gerechtszaal, deze zekere vrijplaats der onschuld; overluid prees de stem des volks de regtvaardigheid der regters, en deze stem was de stemme Gods.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 9den van lentem. 1809 waren, op de beurs van Parys, de prijzen der publieke fondsen als volgt: 5 pCt. geconsol. interest doende met 22 van herfstm. 1808, 79 fr. 95 c. *Idem*; interest doende met 22 van lentem. 1809, 77 fr. 70 c. Aftien van de fransche bank, 1192 fr. 50 c.

De beursprijzen van diverse effecten was, op dinsdag den 14den van lentemaand 1809, te Amsterdam, als volgt:

HOLLAND.

Oude obligatiën . . . 2½ pCt. 33 à 34	Nat. schuldbrieven . . . 3 pCt. 38½ à 39
Recepissen geforc. negotiatie 1798 . . . 2½ — 35½ à 35½	Dito losrenten . . . 2½ — 35½ à 35½
Dito vrijwillige negotiatie 1797 . . . 5 — 64 à 64½	— dito . . . 3 — 38 à 38½
Dito negotiatie 1804 5½ — 71½ à 72	— 1798 . . . 3½ — 45½ à 44½
Obligatiën negotiatie 1807 . . . 6 — 100½ à 100½	— 1801 . . . 3½ — 45½ à 44½
30 jarige renten 1788 5 — 79 à 80	— domeinen . . . 4 — 77½ à 78
20 jarige dito 1804 5 — 41½ à 41½	— dito 1802 . . . 5 — 62 à 64½
Nat. schuldbrieven 2½ — 54	Bat. rescript, losbaar na den vrede 4 — 51½ à 52
	Certif. negot. 1808 7 — 88½ à 89
	Recepissen van dito 7 — 87½ à 88

AMERIKAANSCH FONDSEN.

Bij Stadnitski, van 1787 . . . . . 6 pCt. 209 à 211	Bij <i>Idem</i> , van den 1sten van slagtm. 1791 . . . . . 4½ — 64½ à 65
Bij van Staphorst, van 1789 . . . . . 6 — 199 à 203	Bij <i>Idem</i> , van den 1sten van zomerm. 1792 . . . . . 4½ — 64½ à 65
Bij Crommelin . . . . . 6 — 150 à 151	Bij Hope en comp., C. S. . . . . 5½ — 107 à 107½
Bij van Staphorst, van den 1sten van louw. 1791, 6 — 87 à 87½	Bij van Staphorst, C. S. . . . . 5½ — 102½ à 103½
Bij <i>Idem</i> , van den 1sten van grasm. 1791 . . . . . 5½ — 79½ à 80	CERTIFICATEN VAN ORIGIN. FONDSEN.
Bij <i>Idem</i> , van den 1sten van hoem. 1791 . . . . . 5½ pCt. 77 à 77½	Bij van Staphorst, C. S. . . . . 3 pCt. 63 à 63½

DEENEMARKESEN.

Op de kroon, bij Finman . . . . . 4 pCt. 93 à 95	Op de tollèn, bij <i>Idem</i> . . . . . 4 pCt. 89 à 96
Op de bank, bij Dull . . . . . 4 — 97½ à 98½	Aziatische comp., bij <i>Idem</i> . . . . . 5 — 92½ à 93½

SPANJE.

Bij Echenique . . . 3½ pCt. 47 à 48	Bij Hope en comp., van 1805 . . . . . 5½ — 78 à 79
Bij Hope en comp., van 1805 . . . . . 5½ — 78 à 79	Bij Hope en comp., van 1807 . . . . . 5½ pCt. 69 à 69½

OOSTERRIJKSCH-KEIZERLIJKE.

Op de weenerbank, bij Goll en comp. . . . . 5 pCt. 30½ à 34½	Dito, bij <i>Idem</i> . . . . . 4 pCt. 28½ à 30½
Dito, bij <i>Idem</i> . . . . . 4½ — 28½ à 30½	Certificaten, bij dito . . . . . 5 — 25½ à 26½

RUSLAND, bij Hope en comp. . . . . 5 pCt. 82½ à 82½	SAXEN, bij Braunsberg . . . . . 5 pCt. 103 à 103½
PORTUGAL, bij dito . . . . . 5 — 97½ à 98½	FRANSCH FONDSEN 5 — 76½ à 77
NAPELS, bij dito . . . . . 6 — 92½ à 93	CERTIFICATEN VAN DITO, bij Ketwich en Voornbergh, van Halmaal en Hagendoorn, en Willem Borski . . . . . 5 pCt. 76½ à 77
ZWEDEN, bij Hoggner en Hasselgreen . . . . . 5 — 70 à 72	

ZEBETIJDINGEN.

Den 14den van lentemaand, in Texel binuengekomen een fransche logger, de naam onbekend; niets uitgezeild; de wind Noordelijk.
Den 12den, in 't Vlie niets gepasseerd; de wind N. O.
Den 10 en 11den, op Westerschelling niets gepasseerd; de wind N. O. en N. W.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

* * Dijkgraaf en hoog-heemraden van de uitwaterende sluizen in Kennemerland en Westvriesland berigten, bij deze, aan alle belaaghebbers, dat, vermits de vernieuwing en verwijding van de zoogenaamde Jacob Claassee sluis, liggende in den ouden schoorlschen zeedijk, en de afdamming, welke daartoe behoort te worden gedaan, dezelve sluis zal worden gedigt, op den eersten van grasmaand nu aanstaande, en dat alzoo de overgang en doorvaart, ten minsten zes maanden, zal wezen gestremd.

Alkmaar, Ter ordonnantie van dijkgraaf en hoogden 11den van lentemaand 1809. heemraden voornemd, M. J. DE LANGE, secretaris.

* * Van wegen den baljuw benevens het gemeente-bestuur van Hemelummer Oldephart en Noordwilde, worden de florecuppligtigen van Warns, bij deze geconvoceerd, tegen dinsdag den 21sten van lentemaand aanstaande, voormiddags ten elf uren, aldaar in de kerk, ten einde, bij meerderheid van stemmen, eenen nieuwen contributie-aanleg te benoemen, voer de jaren 1809 en 1810.

Roudum, den Ter ordonnantie van den baljuw benevens het 11den van lentemaand 1809. gemcenté-bestuur voornoemd, G. KUCHENLUS.

JUDICATURE over de middelen te water en te lande.

* * Wordt geadverteerd, dat, uit kracht van een mandament van rancactie, gedepêcheerd op eene akte van derde default, beide in dato den 3den van lentemaand 1809, met de clause van edicte *ad valvas curiae*, in *ordinaria forma*, van president en leden van den raad ter judicature over de middelen te water en te lande, van het koninkrijk Holland, geimpetreed bij den advocaat-fiscaal-generaal des Konings, over evengemelde middelen, door mij ondergeteekenden, eersten gezworen exploitateur van voornoemden raad, na voorgaande klokkeslag, bij openbare edicte *ad valvas curiae*, uit den naam en van wegen Z. M. den Koning, ten vierdemale, *ex superabundanti*, deze reize vooral, zijn gedagvaard (behalve de genen, die zich bereids hebben gemeld,) allen en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het, tusschen den 22 en 23den van oogstmaand 1808, bij Carolinerzyl aangehouden schip *de Vrouw Johanna*, gevoerd geweest bij schipper J. Fust, en deszelfs geheele of gedeeltelijke lading, bestaande in: elf schepels haver, twee en een halve schepel gerst, een vatje portier bier, zeven vaten en negentien zakken ruwe suiker, negentien zakken brood-suiker, twaalf vaten of kisten en een indigo, drie kisten kamfer, vier-en-twintig en een vat koffij, vijf kisten en een pakje gedrukte of gekleerde katoene lijwaten, drie kisten kamperpek, honderd-twee-en-zestig stukken blaauw hant, twee zakken en twee céroonen china, negentien balen katoene garens, en een haaltje sen-bladen, te compareren of gemagtigen te zenden voor meergemelden raad, alhier in Amsterdam, op dinsdag, den 21sten van lentemaand 1809, des voormiddags de klokke 12 uren, omme te zien wijzen het verder profijt van voorsz. defaulte, het intendith te zien verifiëren, en de sententie te hooren pronuntieren, dezelve betekenende, dat, even verre zij compareren dan niet, den raad nogtans, in het wijzen van het verder profijt van alle de defaulten, in de voorsz. zaak gedecerneerd, het verifiëren van het intendith, pronuntieren van sententie, als anderszins gevoert procederen zullen als naar regten dienen en behooren zal.

te hooren pronuntieren, dezelve betekenende, dat, even verre zij compareren dan niet, den raad nogtans, in het wijzen van het verder profijt van alle de defaulten in voorsz. zaak gedecerneerd, het verifiëren van het intendith, pronuntieren van sententie, als anderszins, voort procederen zullen als naar regten dienen en behooren zal.

Aldus gedaan van de puje van voorn. raad, op den 7den van lentemaand 1809.

Amsterdam, den 10den van lentemaand 1809. H. B. VERBURY.

* * Wordt geadverteerd, dat, uit kracht van een mandament van rancactie, gedepêcheerd op eene akte van derde default, beide in dato den 3den van lentemaand 1809, met de clause van edicte *ad valvas curiae*, in *ordinaria forma*, van president en leden van den raad ter judicature over de middelen te water en te lande van het koninkrijk Holland, geimpetreed bij den advocaat-fiscaal-generaal des Konings, over evengemelde middelen, door mij ondergeteekenden, eersten gezworen exploitateur van voornoemden raad, na voorgaande klokkeslag, bij openbare edicte *ad valvas curiae*, uit den naam en van wegen Z. M. den Koning, ten vierdemale, *ex superabundanti*, deze reize vooral, zijn gedagvaard (behalve de genen, die zich bereids hebben gemeld,) allen en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het motchip *de Anna Magdalena*, gevoerd geweest bij schipper Dirk Røve, op den 8sten van hooftmaand 1808, van Rusterzyl, met permissie, ter schuifvangst uitgevaren, en op denzelfden 8sten van hooftmaand te Banderzyl, of daaromstreeks, aangehouden, en deszelfs geheele of gedeeltelijke lading, bestaande in: twee kisten en twee mantelzakken met klederen, twee balen koffij, gemerkt met H.H., aan elkander vast en door malkander loopende; zes dito, gem. H.E., aan elkander vast en door malkander loopende; vier dito, gem. met een kruis tien dito, gem. met een driehoek met de punt naar boven staande, waarin eene 5 en een baal dito, gem. T.A., aan elkander vast; 2 zakken dito; een baal dito, gem. H.B., aan elkander vast en door malkander loopende; tien balen piment, gem. P en B; vijf balen indigo, gem. met een driehoek, met de punt naar boven staande, waarin O, n.º. 4, 5, 7, 8 en 11; een zak indigo, gem. B, n.º. 8; een vat dito, gem. T, n.º. 3; zestien stuks melisbrooden; drie zakken zout, en vijf heele en drie halve ankers traan, te compareren of gemagtigen te zenden voor meergemelden raad, alhier in Amsterdam, op dinsdag, den 21sten van lentemaand 1809, des voormiddags de klokke 12 uren, omme te zien wijzen het verder profijt van den voorsz. defaulte, het intendith te zien verifiëren, en de sententie te hooren pronuntieren, dezelve betekenende, dat, even verre zij compareren dan niet, den raad nogtans, in het wijzen van het verder profijt van alle de defaulten, in de voorsz. zaak gedecerneerd, het verifiëren van het intendith, pronuntieren van sententie, als anderszins gevoert procederen zullen als naar regten dienen en behooren zal.

Aldus gedaan van de puje van voorn. raad, op den 7den van lentemaand 1809. Amsterdam, den 10den van lentemaand 1809. H. B. VERBURY.

* * Wordt geadverteerd, dat, uit kracht van een mandament van rancactie, gedepêcheerd op eene akte van derde default, beide in dato den 3den van lentemaand 1809, met de clause van edicte *ad valvas curiae*, in *ordinaria forma*, van president en leden van den raad ter judicature over de middelen te water en te lande van het koninkrijk Holland, geimpetreed bij den advocaat-fiscaal-generaal des Konings, over evengemelde middelen, door mij ondergeteekenden, eersten gezworen exploitateur van voornoemden raad, na voorgaande klokkeslag, bij openbare edicte *ad valvas curiae*, uit den naam en van wegen Z. M. den Koning, ten vierdemale, *ex superabundanti*, deze reize vooral, zijn gedagvaard (behalven de genen, die zich bereids hebben gemeld,) allen en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van tien balen katoene garens, gemerkt R.A.; vijf dito gemerkt G.P.; en zestien zakken steenkolen, gemerkt met een driehoek, met de punt naar boven staande, behoord hebbende tot de lading van het schip *de Vrouw Mheent*, op den 11den van hooftmaand 1808, op hollandsch territorij genomen door een deensche brik, doch op denzelfden dag hernomen ex te Carolinerzyl opgeblagt, ofte wel het provener van ditse te compareren of gemagtigen te zenden voor gemelden raad, alhier in Amsterdam, op dinsdag, den 21sten van lentemaand 1809, des voormiddags de klokke 12 uren, omme te zien wijzen het verder profijt van de voorsz. defaulte, het intendith te zien verifiëren, en de sententie te hooren pronuntieren, dezelve betekenende, dat, even verre zij compareren dan niet, den raad nogtans, in het wijzen van het verder profijt van alle de defaulten in voorsz. zaak gedecerneerd, het verifiëren van het intendith, pronuntieren van sententie, als anderszins, voort procederen zullen als naar regten dienen en behooren zal.

Aldus gedaan van de puje van voorn. raad, op den 7den van lentemaand 1809. Amsterdam, den 10den van lentemaand 1809. H. B. VERBURY.

VERKOOP VAN AANGEHOUDEN GOEDEREN.

* * Ten overstaan van den commissaris-generaal van Z. M. den Koning voor de zaken van de convooijen en licenten zal, op woensdag den 22den van lentemaand 1809, des voormiddags ten 10 uren precies, op het zeekeetoor te Rotterdam, aan den meestbiedenden, voetstoots verkocht worden: De paviljoen poon schuit, *de jonge Ary*, gevoerd geweest door schipper P. Oudenaarden;

Het boomstip *Julius*, gevoerd geweest door schipper Jacob Leet; Het boomstip *Avontuur*, gevoerd geweest door schipper Parlyliet; Een hengst of schokkertje, bij laatstgemelde bom aangehouden; De poopschuit *de jonge Pieter*, gevoerd geweest door schipper Jan van der Steen;

Het hoekerschip *Anna*, gevoerd geweest door schipper Pieter van Dalen. Alsmede 499 balen, 2 vaten en 6 visch-tonnen met koffij; 35 kistjes en 17 vatjes indigo; 38 vaten zout, 94 ledige haring- of visch-tonnen, en een mahoniehouten schrijf-lessenaartje;

Zijnde de geheele of gedeeltelijke ladingen uit bovengemelde schepen. Alles door onderscheiden denuntiatours, op diverse tijden en plaatsen, aangehaald.

Iemand nader onderrigting begeerende, adressere zich ten kantore van den wendmeester van Beestingh, te Rotterdam, alwaar de inventarissen der schepen en de notitien der goederen intijds te bekomen zullen zijn. De schepen zijn alle liggende in de Haringvliet, en de goederen, zo als weder bij de notitien zal worden aangewezen.

NB. Ten zelve dage, plaatse en ure zal, verkocht worden het boomstip genaamd *Fortuna of Fortuin*, gevoerd geweest bij schipper Jacob Groot, door den raad ter judicature over de middelen te water en te lande, in naam des Konings, verbeurd verklaard.

GENERALE DIRECTIE DER PUBLIEKE SCHULD.

* * Ten burel van conversie der staatschulden kan thans de inwisseling van certificaten, tegens reversalen, voer recepissen à 70 pCt, geconverteerd uit de negotiatie van 30 milloenen, verzet in de wet van den 8sten van lentemaand 1808, uitgegeven, tot n.º. 4650 inclusive plaats hebben.

* * De burgemeester der stad Alkmaar presenteert, aan den hooftmeester van de stad Alkmaar, voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren, de verplichting, de haard-assen en vullais, binnen gemelde stad, te onderhouden, en de conditionen en voorwaarden dezer verplichting, de welke gelezen worden, ter secretarij dezer stad, alwaar de inschrijvings-bijlatten, voer den 15den van bleijmaand aanstaande, zullen open staan, en de welke, voer den 15den van bleijmaand aanstaande, worden ingezonden.